

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **D.**, bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. I. Š., advokátkou, so sídlom v B., proti odporcovi **I., spol. s r. o.**, so sídlom v B., zastúpenému JUDr. M. Š., advokátom, so sídlom v B., **o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11 Ct 14/02, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. mája 2007 sp. zn. 6 Co 92/07, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 15. mája 2007 sp. zn. 6 Co 92/07 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I. rozsudkom z 2. júna 2006 č. k. 11 Ct 14/02-191 návrh navrhovateľa na určenie, že okamžité skončenie pracovného pomeru z 24. 4. 2002 je neplatné, pracovný pomer u odporcu trvá a náhradu mzdy zamietol. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 18 535 Sk k rukám právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že navrhovateľovi, ktorý bol u odporcu zamestnaný od 1. 12. 2000 ako samostatný technický pracovník, bolo 24. 4. 2002 doručené okamžité skončenie pracovného pomeru. Jeho dôvodom bolo porušenie pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom spočívajúcim v tom, že 19. 4. 2002 po vyčerpaní plánovanej dovolenky nenastúpil do práce. S ďalším čerpaním dovolenky (od 19. 4. 2002 do 23. 4. 2002) odporca nesúhlasil, preto bolo povinnosťou navrhovateľa nastúpiť do práce po vyčerpaní dovolenky od 25. 3. 2002 do 18. 4. 2002. Keďže tak neurobil, jeho neprítomnosť v práci v dňoch 19. 4. 2002 až 23. 4. 2002 možno kvalifikovať ako neospravedlnenú neprítomnosť v práci, t. j. zavinenú absenciu a ako zvlášť hrubé porušenie pracovnej disciplíny. Preto dospel

k záveru, že okamžité skončenie pracovného pomeru je platné, z ktorého dôvodu sa nezaoberal aj uplatneným nárokom na náhradu mzdy. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 15. mája 2007 sp. zn. 6 Co 92/07 odvolanie navrhovateľa odmietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Dospel k záveru, že navrhovateľ podal odvolanie po uplynutí zákonnej lehoty dňa 25. 8. 2006, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa mu bol doručený 10. 8. 2006 a odvolanie podal osobne na súde až 28. 8. 2006. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie navrhovateľ. Žiadal ho zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodil z § 237 písm. f/ O. s. p. Namietal, že odmietnutím odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože zákonná lehota na jeho podanie bola zachovaná. Odvolanie totiž podal dňa 25. 8. 2006 (piatok) doporučeným listom na pošte z dôvodu zatvorenia podateľne súdu prvého stupňa, na preukázanie ktorej skutočnosti predložil podací lístok s dátumom podacej poštovej pečiatky 25. 8. 2006.

Odporca navrhol dovolanie navrhovateľa ako nedôvodné v plnom rozsahu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote určenej v § 240 ods. 1 O. s. p. osobou oprávnenou na tento procesný úkon, skúmal, či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré podľa zákona možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu treba zrušiť.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu.

Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Podľa ods. 2 dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uznesení uvedených v citovanom ustanovení (napadnuté bolo uznesenie o odmietnutí odvolania navrhovateľa) je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 O. s. p. nepripúšťa.

V prejednávanej veci navrhovateľ odôvodnil prípustnosť dovolania vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p.

Z ustanovenia § 242 ods. 1 veta prvá O. s. p. vyplýva pre odvolací súd povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p., teda i v prípade ak to účastník konania nenamieta. Preto sa Najvyšší súd Slovenskej republiky neobmedzil len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu, ale zaoberal sa aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. V zmysle tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo o veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa

zákona bol potrebný, f) účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

So zreteľom na navrhovateľom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zaoberal jeho námietkou, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p. Teda, že mu postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je aj uznesenie, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorene podané (R 23/1994).

Podľa § 204 ods. 1 O. s. p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že za skutočnosť určujúcu začiatok lehoty na podanie odvolania treba považovať deň doručenia rozsudku súdu prvého stupňa.

Ako vyplýva z obsahu spisu, rozsudok súdu prvého stupňa bol navrhovateľovi doručený 10. 8. 2006 (štvrtok). Potom odvolacia lehota 15 dní (§ 204 ods. 1 O. s. p.) začala navrhovateľovi plynúť (§ 57 ods. 1 O. s. p.) 11. 8. 2006 (piatok) a skončila 25. 8. 2006 (piatok). Odvolací súd pri závere o oneskorenom podaní odvolania vychádzal zo skutočnosti, že odvolanie navrhovateľa z 22. 8. 2006 bolo podané až 28. 8. 2006 osobne na súde (č.l. 201). Navrhovateľ však predložil podací lístok číslo X. z 25. 8. 2006 s uvedením adresáta Okresný súd Bratislava I, Záhradnícka 10, 812 44 Bratislava a potvrdenie Pošty B. (reklamačné oddelenie) zo 16. 7. 2007 o prevzatí tejto zásielky splnomocnencom

31. 8. 2006, ktorými preukazoval svoje tvrdenie v dovolaní, že odvolanie podal doporučene už 25. 8. 2006, teda v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.

Všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov (IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04). Ak nie je záver o dodržaní zákonom stanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku preukázaný mimo rozumných pochybností, musí všeobecný súd vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol (III. ÚS 331/04). V danom prípade možno mať pochybnosti takéhoto charakteru. I keď z obsahu predložených dôkazov (podací lístok, potvrdenie pošty) nie je možné identifikovať, že ide o odvolanie navrhovateľa z 22. 8. 2006, je nepochybné, že súd prvého stupňa pod uvedeným podacím číslom zásielku prevzal a nebolo zistené, že v danom období navrhovateľ vystupoval na tomto súde ako účastník konania v iných veciach. Vzhľadom k tomu nemožno bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru, že navrhovateľ podal odvolanie (len) osobne na súde 28. 8. 2006 a nie aj doporučene na pošte už 25. 8. 2006. Preto treba mať za to, že odvolanie podané navrhovateľom, bolo podané v odvolacej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.).

Ak za tohto stavu odvolací súd odmietol odvolanie navrhovateľa ako oneskorene podané, odňal mu tým možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Výskyt tejto procesnej vady zakladá jednak prípustnosť dovolania a tiež je dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie krajského súdu podľa § 243b ods. 1, 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: